

[Anker Lau.]

tryk rundt omkring, at den ene million efter den anden ruller op til Færøerne, har jo været finansiering, lån, som forlængst er betalt tilbage. Der var for en tid siden, sidste sommer, tale om 4 mill. kr. i lån til finansiering af en fiskeforretning. De skulle tilbagebetales inden udgangen af oktober, tror jeg, det var, og de blev tilbagebetalt. Der var tale om 6 mill. kr. til finansiering til en anden forretning med statsgaranti. Også dette lån betales tilbage efter den aftale, der foreligger. Man skal derfor ikke, hver gang, der nævnes et beløb i forbindelse med Færøerne, betragte det som en gave til dem, som et offer, de danske skatteydere skal være med til at betale. Det er simpelthen en forretningsmæssig finansiering, der har fundet sted, og de lån, der er ydet forretningsmæssigt, er forretningsmæssigt betalt tilbage. Jeg synes ikke, der er grund til at tvivle på, at også de penge, der nu ydes — det er jo lån, der er tale om —, vil blive betalt tilbage på forretningsmæssigt, aftalemæssigt grundlag.

For mig vil der ikke være grund til at gå i detaljer om selve forslaget; den højtærede minister har redegjort for dem i sin fremsættelsestale, så jeg skal ikke fordybe mig nærmere i dette. For den nye kapital, der stilles til rådighed, kautionerer jo lagtinget, om jeg så må sige: hele det færøske folk står bagved. Jeg synes, vi skal nære tillid til, at det færøske folk vil opfylde sine forpligtelser. Det beløb, der er tale om, og som også har været nævnt i pressen, 15—20 mill. kr. til finansiering af eksportvirksomheden, er jo i virkeligheden bestemt til at afløse den virksomhed, som staten efterhånden har påtaget sig ved at yde bankgaranti for lån. Det skal nu på fuldstændig normal bankmæssig måde gå gennem nationalbanken, og staten bliver fri for sin garanti på dette område.

Det er umiddelbart indlysende for os allesammen, at det spiller en meget stor rolle, at den færøske flåde bliver udrustet og kommer ud og tilvejebringer de værdier, der skal til, for at en rekonstruktion virkelig kan holde, for hvis der ingen penge går ind i det færøske erhvervsliv, hvis fiskerne ikke kommer ud og fanger værdierne, om jeg så må sige, og kommer hjem med dem og får dem solgt, vil ingen rekonstruktion være mulig. Det er en meget vigtig ting, at vi får gang i det færøske erhvervsliv, og at fiskerflåden hurtigt kommer ud. Jeg kan derfor give tilsagn om en hurtig og velvillig behandling af dette lovforslag. Det er jo i nøden, man skal kende sine venner. Jeg

håber, at vi med dette lovforslag har vist os som gode venner af det færøske samfund, og at fremtiden måske vil blive fattigere på konfliktstof mellem det lille færøske folk og os hernede.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om det foreliggende lovforslag. Der har efter min opfattelse været talt og skrevet nok om denne sag. Jeg er ganske enig i den højtærede handelsministers bemærkninger ved lovforslagets fremsættelse her i det høje ting i går.

Det er klart, at det er en meget kedelig sag for os og i endnu højere grad for det færøske folk, denne sag, vi her skal beskæftige os med. Vi må nu håbe på, at det meget store beløb, her er tale om, kan virke sådan, at økonomien i det færøske samfund kan komme ind i et roligt leje. Når vi nu her foretager den sjældne handling, som en bankrekonstruktion af dette omfang jo er, er det naturligvis ud fra den forudsætning, at Færøerne fremover vil kunne klare deres forhold på en bedre måde end hidtil. Det kalder utvivlsomt på megen forståelse fra vor side. Jeg tror, at vi her forstår de vanskeligheder, færingerne er kommet i, og jeg håber, at det færøske folk, hvis repræsentanter her har deltaget i de forberedende forhandlinger, vil gøre sit yderste for, at dette offer ikke bliver bragt forgæves. Det er jo færingerne selv, der må have ansvaret for disse sager, fordi det er dem, der må føle det hårde tryk. Vi kan allesammen være enige om, at der foretages en tilbundsående undersøgelse af, hvor ansvaret skal placeres, således som det er nævnt af de foregående ærede ordførere.

Jeg forstår, at forslaget skal behandles i et udvalg, og jeg skal med disse korte bemærkninger anbefale velvillig behandling i dette udvalg.

Bertel Dahlgaard: Ved behandlingen af dette lovforslag skal jeg indskrænke mig til enkelte mere almindelige betragtninger. Jeg er ikke i tvivl om, at et meget stort flertal indenfor den danske befolkning så med megen sympati på, at den særegne nationalitet, som færingerne udgør, fik en så stor adgang som muligt til indenfor rigets grænser at ordne deres egne anliggender. Vi var dog sikkert også mange, der var klar over, at et sådant selvstyre for et så lille folkesamfund som det færøske ville kræve megen økonomisk vurderingsevne, overblik og selvbeherskelse. Jeg for mit vedkommende tror stadig, det vil vise sig, at det færøske sam-